

[POCZYNEK *sb m*

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ek).

sg A poczynek. ◇ pl G poczynk(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Uczynek [czyj]:

Wyrażenie: »zły poczynek«: Ludzie cudzołóżni, mężobójce, złodzieje i inszy złoczyńcy, też ci krzyż noszą a krzyż ciężki a sromotny, abowiem one dla ich złych poczynkow marnie tracą. Kaz 94.

2. To, co powstało w wyniku działania, pracy [czego]: *I Aretusa pręthka zloziwszy swę strzały Naprzęndla ciężkiey przędzę poczinek nyemały ŚwirPasiecz 266.*

Synonimy: 1. czyn, postępek.

KW, MM